

AKRİTİK

Halkevi

HALKEVİ

Sayı : 8

ŞUBAT 1935

Yıl: 1

1934

Kemal

« Akpınar » da

İnkılabımızın idealine ve Halkevi programının gösterdiği kültüre uygun olan yazılar neşredilir. Yazıların mümkün olduğu kadar ana diliyle işlenmesi birinci dileğimizdir.

Mecmuaya konmayan yazılar geri verilmez.

İçindekiler

Musahabe :	Akpınar
Niğde tarihi	M. Z. Oral
Çoban karıncalar » Tercüme »	M. N. Ecer
Gözler « Şiir »	Derleyen M. Z. Oral
Baba Salimden parçalar « Hamsi » şiir	« S. A.
Üç kaplıdan Erciyasa « şiir »	M. Z. Oral
Rubaiyat « Şiir »	A. Hayyat
Hikmelli fikirler ve nükleli sözler toplayan izmir	A. M. Kaymak
Zabita Memurlarınıza Adli Konferans	Baha Soysal
Zekum şiir :	Turan Tekin
Büyük hikâye Maksim gorki	B. S.
Heveskâr sütunları :	

İmtiyaz sahibi : Eczacı Naim Erem, Umumî neşriyatı idare eden
Muallim Cevad
Niğde'de Vilâyet Matbaasında basılmıştır

OSMAN FERİT BAĞLAMIN
TÜRK TARİH KURUMUNA
ARMAĞANIDIR

Sayı

Yıl : 1

ŞUBAT 1935

AKPINAR

Niğde Halkevi Mecmuası

Musahabe

(6) Sayılı nüshamızdaki (Ben de böyle düşünüyorum :) başlıklı yazıda M. N. Ecer arkadaşımız şu düşüncelerle kaygulanıyordu .

« On yıl sonra yazılıp konuşulacak olan öz Türkçeyi anlamaz bir atam olmaktan korkuyor ve şimdiden utaniyor, tasalanıyorum ... »

Ulusal yollardan soysallaşma inancının tanrısal kıvılcımla yüreklere tutuşan her Türk, bugün böyle düşünür ve böyle kaygulanır. Yalnız biz, bu amaca ermeğe çalışırken başarılammamak, erilememek korkusu ile bu denli tasalanmayı lüzumundan bir parça fazla buluyor; bu işin olacağına ve millî kültürü besleyici, millî edebiyatın dehâsını yaratacak bir fayda vereceğine bu yöndeki bilgi eksikliklerinden ötürü akıl erdiremediğinden inanmamış olan bazı kimselere bir ayıktırma kamçısı mahiyetinde görüyor ve bu işin hatta on seneden çok daha az bir zaman içinde başarılacağına, üstelik te bunda şüphe besleyen veya aleyhdar olan kafaların bile çok geçmeden kendimizden daha keskin birer şarap sirkesine döndürüleceğine inanıyoruz .

Zamanı kısaltmak için yapacağımız iş, bu kültürü hem çabuk hem bilgince yürütmektir. İlim ve fen

istilâhlarının bitirilip mektep kitapları ve dershaneleriyle resmî ve gayri resmî bütün müesseselere mecburî kılındığı gün, bu husustaki hamlelerimizin en katisisi ve en değerlisini atmış bulunacağız . O vakte dekte her bir kafası işleyen ve eli kalem tutanın; ATATÜRK ile İSMET İNÖNÜNÜN nutuklarını, Fazıl Ahmedle Halid Fahri ve emsalinin şiirlerini örnek tutarak çalışması, millî vicdan borcudur .

Atançlığın oy, tin ve duyu üzerindeki tesirleri ne kadar inkâr edilemezse Türklerin de öz Türkçe söz köklerini kolaylıkla tanımasının, Türkes has duyulanmanın edasını, kokusunu, çeşnisini veren deyiş ve yazışlardan hoşlanmasının ve ona hemen alışverişmesinin imkânsızlığı okadar iddia edilemeyecek bir gerçekliktir .

22 Şubatta Niğde Halkevinin çok parlak ve heyecanlı geçmiş olan ikinci yıl dönümünü kutlulama şenliğinde Dil komitesi reisi Cevad İdilî, bin kadar dinleyicisinin gönlünü coşturan söylevini, öz Türkçe nesrin ne kadar güzel akışlı olmaya müsait olduğuna dair küçük bir örnek olmak üzere aşağıya derç ediyoruz .

— Akpınar —

SAYIN DİNLEYİCİLERİM :

Ulusal erkimizi kurtarmak, Cu-

murluk oluşumuzu kurmak uğrunda çektiğimiz sıkıntıların otları ülkümüzün yayını gerince onun gümüş kasnağından ışınlara hızıyla fırlayan altı Ok, bize, yüceliklerin yönentisini çizdi; mengülülerin yollarını gösterdi.

Bizler, ancak bu kutlu çığırın üstünde yürümeye and içmiş, yürümüş ve bu güne dek - ancak Türke yarasan bir çeviklikle - uzun bir yol almış bulunu yoruz. Bu yüce uçuş ve başarılarımızla evrenlere « biz, biziz !.. » diye kıvansak yeri vardır.

Bayanlar, Baylar !..

Kültürler; anlamların, sezislerin, duyu ve sanıların tohumudur. Tarlası, toprığı; budunun kafası, yüreği ve kanı.. Ülküler de; sapan, pulluk gibi avadanları.. Ürünleri ise edini- nilecek soysallıklardır.

İlk üç nesne uygun ve tutkun geldiği öylerde verimlerin de çok olgun ve ongun olacağı besbelli...

Son on dört yıllık dirimimizdeki denlerimizden aldığımız şöngüler de bunu göstermedi mi ?..

Ansızın bastıran fırtınalarda yolunu şaşırmış gemiler gibi bin üçyüz yıllık sarsaklanma ve sersemlememiz; beyinsiz çevirmenlerce atanç türelerimize aykırı yabancı kültürlerin amansız sapanlarına, şöylece geliş güzel serilivermiş birer beylik tarla oluşumuzdan ileri gelmemiş midir ?...

Yurddaşlarım !..

Mademki o zavallı geçmişin acı yönlerini; bugün on iki yıldanberi yelmensel bir gidişle yürüten

dönenmemizin kafalarımıza saçtığı yaltırıklar altında kamumuz da sezmış, anlamış bulunuyoruz. Kurtuluş savaşında çok yol aldık demektir.

Madamki yabancı kültürlerin lekelerini ulusallığımızın temiz yüzünden silmek ve bundan böyle de bir daha kirletilmemesine bakmak gerekliliğini duymuş bulunuyoruz; önürme savaşımızda ilerlemişiz, ilerleyoruz ve ilerleyeceğiz demektir.

Ey, ötgünçlere yönenti vermiş, acunlara adını saydırmış, ününü sevdirmiş budunum !.. Değimli dinleyicilerimi daha çok tutmamak için son söz olarak derim ki :

Yaradılış, o yaradılış.. Bu kan, o kan oldukça... Hanı büyük Önderimiz KAMÂL ATATÜK'ün dediği gibi « yükselmek için muhtaç olduğumuz kudret damarlarımızda yüzen asil kanda.. » bulundukça.. Atalarımızın erdemlerini taşıyan tinlerimizin, gerektiğinde yânardağlar gibi patlamak gücü var oldukça bu değişimimiz, boyuua artan bir hızla yürüyecek, yürüyecektir !..

Arkadaşlar !

İkinci yıl dönümüne eren, üçüncü yılına giren evimizin, salonunu donatan şu ülkü Bayrağımızın baygan gölgeleri altında inanç süzen gözlerinizi, kıvanç dalgaları üstünde yüzen özlerinizi esenlerken.. Onu yaratan Oğanın ululuğu karşısında benimle birlikte bir yol baş eğmenizi dileyorum.

Cavat İdil

Nigde Tarihi

« Nigde tarihi » Nigde Vilâyetinin bugünkü çevresi içinde geçmiş olan vakalardan, bu sahalardaki tarihî yapılarla, yaptırımlardan ve buralarda yetişmiş tarihî simalardan söz açacaktır. Binaen aleyh « Nigde tarihi » kazaları ile beraber Nigde vilâyetinin tarihi olacaktır. Bu sayıda Ulukışla'ya ait araştırmalarımızı yazıyoruz.

◆ Ulukışla ◆

Ulukışla tarihini iki yönden göreceğiz.

I — Kazaya kendi adını veren « Ulukışla - Büyük han » yapılmadan önceki çağlarda olup bitenler.

II — Ulukışla'nın yapısı ve bu hanı yaptıran, nihayet Ulukışla merkezinin kuruluşu.

§

I — Orta anadoludan Suriye ve Mısır - Suriyeden Anadolu ve Avrupa'ya giden bütün tarihî akınların yegâne kapusu olan; eskilerin « Kilikya kapuları » dedikleri ve bizim Gülek boğazı dediğimiz bu yerler tarih bakımından pek değerlidir.

Eti hükümdarı « Murşil .1. » Anadoludan Suriyeye bu yoldan geçti. Halebi aldı. (Milâddan evel 1790)

Sonra Eti hükümdarlarından Hatuşil .3. buradan Mısır'a akın etti. Kadeş meydan muharebesini kazandı. Mısır hükümdarı Ramses ile tarihçe ilk diplomasi vesikalardan sayılan muahedeyi imzaladı. (Mi-

lâddan evel 1270)

Kilikya kapularına Etilerin ehemmiyet verdiklerini, Çiftahanın garbi cenubisinde ve yedi sekiz kilometre uzakta bulunan Ali hoca köyünde kitabeleri de göstermektedir. Bu bilgiler Eti yazıları okunduktan sonra daha ziyade aydınlanacaktır.

§

İranın büyük hükümdarı Korymbos rev .2. Midya hükümdarı (Ast .v.) tutsak ettikten sonra (Lidya) har- la harbe giderken bu kapudan geçti (Milâddan evel 549) Lidya kralı (Krezüs) ü yendi. Başkendi olan (Sard) i aldı.

Makedonyanın büyük fakat genç imparatoru İskender buradan geçebildiği için tanrısına dualar ederek İran üzerine yürüdü. İran hükümdarı (Dârâ Kaduman) ın ordularını bozdu. Annesini, karısını, kız kardeşlerini esir etti. (Milâddan evel 333)

Romanın meşhur kumandanı Lu- kullus Ermeni kralı Dikran ile savaşmak için Gülek boğazından geçti Ermenilerin merkezi olan (Dikranu Kerta) yı aldı (Milâddan evel 69.)

§

Romada Antonenler devrinin birinci imparatoru olan « Trayan » (M. 98 - 117)

Ermenistan, Asurya ve Mezopotam yayı Roma vilâyetleri arasına katmak için yaptığı akınlarda buradan geçti. Bu devrin dördüncü imparatoru Mark Avril imparatoriçe ile Suriye seyahatına gidiyordu. Kırk geçidin başında imparatoriçe Faustin öldü. İmpirator bunun namına Faustino

Polis şehrini kurdurdu. Ve bir de mabed yaptırdı. Bu mabed ve şehir şimdiki Başmakçı köyünün yerinde idi.

Buralar Romalılar zamanında Suriyeden gelecek akınlara karşı koymak için tahkim edilmişti. Eminlik köyü muhtarı Hacının buğa deresinden çıkarıp getirdiği dokuz satırlık şu :

1 — Imp. Caes. Divi S. Ever. Nep.

2 — Divi. Antonini. Mag.

P. II. (*) ilâ

Lâtince kitabe de bu tarihi bilgiyi kuvvetlendiriyor.

§

Emeviler Suriyenin şimaline doğru ilerlemişler, yolları Bozantiya dayanmıştı. Emevilerden Abdülmelik (M. 685- 705) devrinde Arabların meşhur kumandanı Mervan oğlu Abdülmelik oğlu Müslime, Kilikya kapularını geçti. Kapadokya kıtasına girdi. (M. 702 H. 83) yılında sırasıyla Tuvana = Tiyan Kemerhisar, Nikita = Niğde, Kisarya = Kayseriyi alarak Kostantiniyeye doğru gitti. Abbasiler zamanında da bu akınlara devam olundu:

Abbasi halifesi Mehdi; oğlu Harunurreşidi seksen bin kişilik bir ordu ile Anadolu'ya gönderdi.

İstanbulu muhasara ettirdi.

(Kostantin .6.) yı yılda yetmiş bin dinar vergiye bağladı. H. 165 M. 781.

Bizans imparatorlarından Justin-yan ve Vasilos .2. zamanlarında bu geçitleri muhafaza ettirmek için

(*) Bu kitabenin tamamı ve Türkçesi (Niğde tarihî) nde neşrolunacaktır.

şimdiki Bulgar dağı dedigimiz yerlere Bulgarları oturttular. H. 371 .M. 981.

§

Anadoluda Selçuk devletini kuran Kutulmuş oğlu Süleyman hierî 479 ve 1086 milâdî yılında bu yoldan Halebe indi.

Kılınç Arslan oğlu Mesut (1116- 1156) Haçlıların başında bulunan Alman imparatoru Konrad ordusunu bu geçitlerede dağıttı.

Fransa kralı (Lüi VIII) de Toroslarda perişan etti.

Sözü uzatmayalım : Etilerden Kavalalı Mehmet Ali paşa oğlu İbrahim paşaya (1832 - 1833) kadar hatta İstiklâl savaşı başında Anadoluya girmek isteyen Fransız kuvvetlerini; milletinin en büyük kumandanı (KAMÂL ATATÜRK) den aldıkları ilk hızla Gülek boga- zında tutsak eden bizim millî kahramanlara (1920) gelinceye kadar Suriye ile Anadolu arasında gelip geçen İmpiratorlar, Kırallar, Kumandanlar hep buradan geçtiler. Bu yoldan Suriyeye gidenlerin konak yerleri Ulukışla, Çiftehan, Bozanti ve saire oldu.

— Daha var —

M. Z. Oral

Çoban Karıncalar

(Maurice Maeterlinek) in Karıncaların hayatı adındaki kitabından

Artıklarını mağaralarda bulduğumuz ilk adamlardan, binlerce, belki asırlarca önceki ilk insanın alıştırılmış hayvanları olmadığını tasdik etmek indî bir şey değildir. Bu ilk insan; köklerden, yaban meyvelerinden, kemiksiz yumuşak böceklerden ve avının verimlerinden başka bir şeyle yaşamıyordu. Yavaş yavaş binlerce yılın sonunda bulanık ve sayısız denemelerden, kaba ve karanlık düşüncelerden sonra kendine yün, süt ve yavrusunun südünü veren ve kendini koruyamayan bir kısım hayvanı tutmaya, onu alıştırma, barındırma bakıp yetiştirmeye erişti. Ve bunu yaptığı gündenberi onun varlığı bir az daha emniyetli, daha az yorucu olmuştur. O, tek eline canla ölümün göz yumulamayan her günkü korkusu arasında bir sinir, bir nevi koruyucu mantıka geçmişti. Acıklı av devrinin, balıkçılık devrinin ardından çobanlık devri gelmişti.

Karıncaların bazı nevinin tekâmülünde de buna benzer bir safha bulunur. Bu neviler, varlıklarını her günün belli olmayan nefekasına bağlayarak diğer kavgacı kalandardan; avla geçinenlerden, yağmacılardan, çapulculardan ekip biçicilerden daha akıllı mıdır? Yahut bunlar, diğerlerinin görmedikleri bir nokta üzerine dikkatlerini toplıyan ancak mesut bir tasadüfle mi ilerleyişlerini

— GÖZLER —

— 7 —

Çorum ile Kırım, Tokat ve Zile, Mısır, İstanbulu alalım ele, Şam ve Yemen, Bağdat, Basrada bile Birde Dağıstanı değer gözlerin !

**

Nevşehir, Kütahya, Bursa, Hindistan, Belhi, buharayı hem de Trabzan, Antalya ve Harput, Of ile İran, Belki Gürcistanı değer gözlerin !

**

Meyü muhabbetten ismin aşıkâr, Cemali pakine Yusuf perdedar, Dünya ve ahirette herne ki var; Mahlûku yezdanı değer gözlerin !

— Bilmedi —

Yozgatlı Hizbî

Derleyen : M. Z. Oral

borçludurlar ? Bu ileriliğin ilk fikirleri hangi kurunda doğdu ? Bunlar üzerine hiç bir şey bilmiyoruz. Bununla beraber biz kendi tarihimizin de onlarınki kadar cahiliyiz. Bu çoban karıncalardan ve hele (Lasius) dediğimiz karıncalardan ve bunların tatlısını aldıkları fidan bitlerinden bir çok örnekleri fosil mağaralarında görebiliyoruz. Binaen aleyh bunların izlerini bulabilmek için arzımızın üçüncü devrine yani bizim yaratılışımızdan binlerce hatta milyonlarca önceye çıkmak gerektir. Amma ne kadar çıkılsa da yine vesika yoktur. Bununla beraber biz insanlarda olan keşifleri göz önüne

getirerek günün birinde beklenmedik bir vaziyetten bir keşfin ortaya çıkmasına ihtimal verilebilir .

Bir karınca, günlük bal aramak üzere macera peşinde dolaşırken yeşil ve taze bir dalın ucuna birikmiş bir fidan biti kabilesinin yanından geçer, küçük ayakları lezzetli bir nevi şebnemin içinde gömülürken nefis bir tatlı koku antenlerine gelip çarptı . Nimet mucize kabilinden ve tükenme bilmez bir halde görünüyordu . Hemen kollektif midneyi, site-nin bu küpünü tika basa doldurdu . Çabucak yuvaya döndü . Yuvada (Boşaltma - Regurgitation) nun teheyyüç ve titremeleri arasında kuruma bilmeyen bu bolluk ve sevinç yılı müjdeleyen bu tunga buluşun haberini her yana yaydı . İniltili bir anten konuşması ve anlaşması sonunda uzun katarlarla bu harikali kaynağa koşuştular . Yeni bir korun başlıyordu . Artık bunlar hiç yardım görülmeyen bir acunda özlerini yalnız bilmeyeceklerdi .

Bu örnek ortadan kalkmadı, amma karıncaların çoğu bu örneği almadılar . Irk, zekâ, itiyad, alışıklık yahut yiyecek seçmek ve beğenmek yüzünden mi ? Bilinemez . Karınca psikolojisinin meraklı bir köşesini aydınlatacak bu nokta üzerinde denemeler yapılmaktadır . Hiç hayvan yetistirmemiş bir kabile çoban karıncalar tarafından esir veya hizmetçi veya dost olarak pek alâ mümkün olduğu üzere, temsil edilseydi aceba ne olurdu ? Çok muhtemeldir ki bu kabile kendisini temsil eden örnek ahr ve onların işlerine yardım ederdi . Fa-

kat biraz sonra bu işe yeni alışmışlardan bir kısmı kendilerini alıştırılanlardan ayırt edilseler ne olurdu ?

Bunlar insanların yapacağı gibi faydasını gördükleri bu metotları tatbik edecekler miydi ? Onlardan doğurucu bir dişi yeni bir koloni teşkil ederse çocukları o ballı fidan bitlerine giderlermi idi ? Bunun denenmesi ilerde söyleyeceğimiz mantar yetiştiricilerle iplik eğiriciler arasında yapılabilir . Bahçıvan karıncaların temsil edilmiş esir veya dost kızları aceba mantar yetiştirmeye koyulacaklar mı idi . Ve iplik eğiricilerin hizmetçileri kendi kendilerine bırakılırlarsa kendi hesaplarına olarak bu eğiricilerin yanında öğrendikleri nefis ve yüksek teknikten faydalanmayı becereceklermi idi ? Görülüyor ve daha görülecek ki bütün yapılmış şeylere rağmen daha yapılacak pek çok şeyler vardır ve bilinmeyen alan henüz sınırsızdır .

Bununla beraber biliyoruz ki karıncalar gelişi güzel ve mihaniki bir surette tesadüf buluşunu yapmakla işi bırakıvermiyorlar . Bazıları o buluşu insanlar yapmış kadar becerikli bir halde kerte kerte ilerletip geliştirmişlerdir . Önce bunlar yuva yanlarında otlayan sürünün itirazsızca kendilerinin olduğu inanına varmışlar ve sonra fidan bitlerini toplamağı, bir yere doldurmayı, onlara bakmağı, onları muntazamca sağmağı ve onları okşayarak sevin-dirmeyi ve onların şekerli ifrazlarını çoğaltmayı öğrenmişlerdir . Tabî burada söylenen sağma memelerden

Baba Salimden parçalar :

Hamsiname

Bir yıl görünmezsen artar kederim,
Yetiş imdadıma imanım Hamsi.
Yüzünü görünce bayram ederim,
Olursun sen benim kurbanım, Hamsi.

Maraza kalırım Hamsi demesem,
İçerim tutuşur bir gün yemesem;
Üstüne bir varil su içemesem,
Çıkar asümana dumanım, Hamsi.

Hamsiyi çok yerim ben seve seve,
Kamyona yüklerim yetmezse Deve,
Düşürürsem anı bir kere eve,
O gece keyfinden şadanım, Hamsi.

Kuyruktan tutarım, öyle bir merdim.
Bir batman da olsa pişirip yedim,
Suyu çok içip te artsaydı derdim,
Olurdu derdime dermanım, Hamsi,

Ey Hamsi, gezersin ulu deryada,
Pişince başlarsın ahü feryada,
Aşkınla mahvoldum yetiş imdada,
Kurbanın olayım, civanım Hamsi.

Derleyen : Ş. A.

süt sağmak değil şerç ifrazlarını gıdıklayarak kolaylaştırıp çoğaltmak manasına gelen bir sağmadır . Onlar kendilerine bal veren bu yarıcılarını besleyip büyütmüşler, semirtmişler, bir küçük hayvancıktan saatta yirmiden kırka kadar şeker damlası almağa erişmişlerdir . Tıbbi bizim Normandiyalı ot biçiciler gibi onlarda renkli ve ballı böcek sürülerinin yanına düşünceli, çabuk çabuk, tasalı tasalı gelip giderler, Çobanlarına en ince tedbirlere varıncaya kadar aldırırlar . Daha az medenileşmişleri, tatlı çalmak isteyen kaçakları kelpetenleri ile korkutmak için sürülerinin yanbaşıda beklemekten sevinç duyarlar . Zira onlarda hayat için çarpışma ve tabii zenginlikler elde etme insanlardakinden daha zorlu ve daha eskidir .

Daha becerikli bazıları, meselâ bizim (Lasius Niger) ler gibi sürülerini kaçırmamak ve esirliklerini kolaylaştırmak için onların kanatlarını kesmeyi yahut onları çitlerle çevirmeyi, onlara kapalı yollar yapmayı, yağmur yağdığında onlara sığınacak yerler hazırlamayı düşündüler, diğer bir kısmı ise onlar için çok sevdikleri bazı böcek yumurtalarından korumak üzere kartondan kafes yaptılar, nihayet daha tedbirli bazıları var ki bunlar da sağmallarını yuva içinde yaptıkları ahırlara korlar ve bunları bu ahırlarda beslerler . (Lasius Flavus) denilen bir nevi karınca ise daha iyisini bulup yaptı, şöyle ki kendi zevklerinin aynına malik ve ancak bir kısım ağaç kökünde veya nebatta yaşayan böcek-

leri yakaladılar, Termitler gibi ışıktan korktukları için hiç aydınlığa çıkmayan bu karıncalar ihtiyaç halinde yer altında bulunmuş dehlizlerden ta uzaklardaki bu böcekleri bulmağa giderler ve yuvanın dibinde yapılmış olan yer altı ahırlarına getirirler ve orada bütün bu âlem karanlıklar içinde mesudça yaşar .

Daha şaşılacakları var : Karınca bilginlerinden çoğunun söylediği gibi

(Lasiu Flavus) ler ballı ve renkli böceklerin yumurtalarını toplarlar, bakarlar; büyütürler, yavrularını yetiştirirler ve yuvada bir baskın sonunda panik çıkarsa öz yavruları gibi onlarınkini de kurtarmağa çalışırlar .

Karıncaların sağmalları yalnız bir iki ballı ve renkli böcekten ibaret değildir . Onlar böcek ilmine göre sayılması sıkıcı olan bazı sırayıcı küçük böcekleri de ehlileştirdiler .

Bir çok karınca neyelerinin hele (ARGUS) lerin anaları olan (Ligeaeneides) lerin şekerleri ifrazları olan tırtıllardan ettikleri istifade suşularak geçilmez . Bunlar kendilerine göre dev gibi bir at yerinde olan tırtıllı şüfelerine binerler ve tırtıl kaygısız, dalgın yiyeceğini yutarken karnının son parçasını antenlerle gıdıklarlar; okşarlar, böylece bu parça onlara çok susadıkları şebnem çıkarır . Her karınca, bazan her karınca bölüğü, üzerine çıktığı tırtıllı ona yaklaşmak isteyen böceklerle karşı güçle korur . (Villy) nin görmesine göre Hindistanda, yağmurlardan önce, karıncalar güzel mavi gelebek haline gelecek olan tırtılları aramağa giderler, yüzlercesini bulup getirirler, yer altındaki galerilerinde konaklatırırlar, orada henüz kılıf içinde bulunan tırtıllı tüm bir böcek oluncayadek - güya istihalenin sırrını anlıyorlarmış gibi - beklerler ve kılıftan çıkmasına yardım ederler .

Karıncaların bilginlerinden çoğu, bütün bunların tesadüfün ve kutlu bir karşılaşmanın yavaş yavaş alışıklık haline gelmesinin neticesi olduğunu

ÜÇ KAPULUDAN ERCİYA'SA

Yüzünü mavili tüllerle sardın,
Bir günde binkere açar, kapardın,
Çözer saçlarını, göğü okşardın,
Beyazlar giyindin gelin Erciyas .!

Salınıp sevildin hilkattan beri,
Bir adım atmadın ileri geri;
Yürdümün en güzel levend dilberi,
Taze fidan gibi belin Erciyas .!

Başında ak duman bir keder gibi,
Arada açarsın naz eder gibi .!
Uzaktan uzağa gülümser gibi,
Esiyor gönlüme yelin Erciyas .!

Göklere şahlanmış incecik boyun,
Buz gibi serinmiş pınarın suyun,
(Oral) ınınla başbaşa koyun,
Okşar mı saçımı elin Erciyas .!

Niğde : M. Zeki Oral

iddia ederler . Rızkını arayan bir karınca bir fidan bitine rastlar, şekerli bir koku tarafından çekilen bu arayıcı, şekerden biraz tadar, şeker hoşuna gider, bu işe şaşar, tekrar gider, ötekiler onun yaptığını yaparlar, âdet yayılır, yerleşir ve itiyad haline gelir, sonra da bu sevki tabii olur .

Madamki meçhul içinde her şeye rastlanabiliyor, bu fikir pekâlâ müdafaa olunabilir, fakat beşerin keşif ve ihtiralarının hangisi böyle tefsirlere tahammül eder ki

M. N. Ecer

— Rubaiyat —

— 18 —

Bel bağlama KADER, KISMET diyen
DİNe,
Gelen gelir amma kalmaz geçer gine;
— İç te bakma ne YARINA, nede DÜNe:
Geçen geçmiş, geleceği kim bilir ne ?!

— 19 —

Yüreğimi YAĞ yerine KURUM sarmış,
Gönlömdyse KÜFÜR denen maraz var-
muş;
— Keşivari bele bir İP bağlamalı :
Çünkü bana « İPSİZ SOFU » diyorlarmış!

— 20 —

İnsan oğlu, nedir derin düşündüğün ?
Sağ oldukça her gün sana Bayram-Düğün!
— Su başında iç te, eğlen SAZla, KIZla :
Su dökecek başımıza İmam bir gün !

— A. HAYYAT —

Anlatış :

AKIL bize : — Bakmazsan ölür!
der; NAKİLse : — Ölecekse ha bak,
ha bakma !.. İşte bu SAÇMA yüce HAYYAMA buradaki ilk Rubi'yi söyletmiş ..

2 ci Rubaiyle de bu gibi yüzlerden ona dil uzatan saygısızların ağzının kaşını veriyor .

3 cü Rubaileyse « Güzel Sanatlar » a düşman olan « Çirkin Hilkatler » i taşıyor ..

A. H

Hikmetli fikirler ve NÜKTELİ SÖZLER SERİSİNDEN

Toplayan : A. M. Kaymak : İzmir

11 — Hatanın insaniyete karşı hizmeti, savabın hizmetinden az değildir.

Volter

12 — Dostlarına hoş giden değil, fakat faydalı nasihatlar ver.

Solon

13 — Namuslu adamlar kadınları, yalnız severler; kadınları aldatanlar, onlara tapanlardır.

Bomarşe

14 — Aşk ile istihza ediyor gibi görünen kadın, gece karanlığında korktukları vakit türkü söyleyen çocuklara benzer.

Janjak Russo

15 — İşsiz kadın ya çekişir, ya sevişir.

Darby mesel

16 — Ateşli aşıklar, ateşli hatiblere benzerler. Orlar cevap verecek ağız değil, dinliyecek kulağa mnh-tahtırlar.

Şaraton

17 — Kadınlarda tenasübü endam erkeklerde cerbeze aranır.

?

18 — Yalnız başına mes'ut olma-
dansa bir arada betbaht olmak ev-
lâdır.

Kloryan

19 — Sır dostlukta ihtiyarî, mu-
habbette gayri ihtiyarî fâşedilir.

?

ZABITA MEMURLARINA ADLİ BİLGİLERİNİ ÇOĞALTMAK İçin Konferanslar

— 1 —

Başlangıç

Biliyorsunuz ki zabıta memurlarının üzerlerindeki yükümler arasında Adliye müteallik işler oldukça mühim bir yer alır. Bunlarda yapılan hatalar Adliyecilerin gözüne çarpar ve müsebbipleri hakkında hemen takibata girilir. Bu yüzden mahkemeleri işgal eden davalar az değildir.

Zabıta memurlarının Adliye dair olan vazife ve işlerinde fazla kusur yaptıkları İç işler bakanlığının da dikkatini aldığı için son gönderdiği bir buyurukla zabıta memurlarının bu yoldaki bilgilerinin artırılması bildirildi. İşte bugünden itibaren başladığımız konferanslar da bu buyuruğun yerine getirilmesi içindir. Burada hukuk ilminin ve bilhassa cezanın ince nazariyatından bahsedilecek değildir. Hayata atılmış olan sizlere mümkün mertebe amelî ve pratik bir malumat vermek daha faideli olacaktır.

Konferanslarımızın sırt kemigi (ceza mahkemeleri usulü kanunun) bir kaç faslı olacaktır fakat bukader kuru bir malumat ta sizleri hataya düşürebilir. Onun için mevzuu biraz daha genişleterek sırası geldikçe umumî bir bilgi de vermek zararlı olmayacaktır. Bu meyanda sizlere tatbikat nümuneleride vereceğim. Mümkün mertebe sizi yaptığı-

nız adli işlerde hatadan, kendinizi mesuliyet altına koymaktan kurtarmağa çalışacağım. Fakat yalnız benim bu gayretim sizin muvaffakiyetinizi temin etmez. Asıl muvaffakiyet sizin göstereceğiniz alâkaya, vereceğiniz ehemmiyete bağlıdır.

Siz bu saatlerin kıymetini takdir ederek istifade için en büyük gayretinizi sarfederseniz en kârlı neticeyi de temin edecek yine sizler olacaksınız. Bu sebepten dolayı konferanslarımı iyi takip etmenizi, can kulağıyla dinlemenizi isterim. Hafızanızdan kaçabilecek noktaları tesbit te edebilirsiniz. Buraya gelirken her hangi bir dinleyici gibi değil, (beni hatadan, beni ceza hükümlerinin tesiratından kurtaracak olan lüzumlu bir bilgidir) deyerek tıbbi bir mekteblinin duyduğu mecburiyetle kendinizi bağlı bularak gelmelisiniz. Bu geliş belki sizleri biraz üzecek ve yoracaktır fakat unutmamalıdır ki yeni doğan bir çocuk bile, hayata yumruklarını sıkarak gelir. Çünkü burada mücadele vardır burada meşakkat ve zahmet vardır; hayatta muvaffakiyetin sırrı da zahmete göğüs gererek çok çalışmak ve öğrendiği iyi şeyleri tatbik edebilmektedir.

BUGÜNKÜ DERSİMİZ HAK, VAZİFE VE ZOR KULLANMA

[Müeyyede] dir .

Bu geniş mevzuu ben basit bir şekilde size anlatmağa çalışacağım. Bilirsiniz ki insanlar doğarken bir hakkı da beraberlerinde getirirler

Zekkum

*Bürünüp sapında koyu yeşile
Koklanmaz, zehirler, ah, bile, bile
Son ömrüne kadar çektirir çile
Taze baharlara gam salan çiçek*

*
**

*O penbe rengiyle pencerelerde
Süzülüp dururken dert katar derde .
Kini içerimi yakarken birde
Büyük salonlarda yer alan çiçek .*

*
**

*Sunduğu bengisu zehirli yaştır .
Ermemiş başlara bir yalçın taşır .
Doğduğu zamanı iyi araştır .
Rengi, güzelliği, hep yalan çiçek ...
Çiçekler içinde tek kalan çiçek !...*

Turan Tekin

bu, yaşamak hakkıdır. Bu hakka tecavuz etmemek, hürmet etmek diğer insanların borcudur. Bir de insanların birlikte yaşamalarından doğan hakkı vardır. Meslâ size ödünç verdiğim şeyi geriye istemek hakkım evvelkine hiç benzemez. İşte hukuk lisanında birincisine tabii, ikincisine mevzu hak derler. Şunu unutmamalıyız ki hakkın olduğu yerde vazife, vezifenin bulunduğu yerde hak vardır. Nasıl ki balığı sudan çıkarınca yaşayamazsa bunlar da birbirinden çıkarılırsa değerlerini kaybederler yaşayamazlar.

Ben burada söz söyleyorum, sizler de dinleyorsunuz. Benim söz söylemekliğim bir vazifedir. Buna mukabil hakkım sizden dinlemenizi, öğrenmenizi istemektir. Söz gelişi, siz gü-rültü eder ehemmiyet vermezseniz benim hakkımı vermemiş ve aynı zamanda vazifeme tecavuz etmiş olursunuz.

Aynı misalde sizin hakkınız ben-den bu konferansları istemektir, fakat vazifeniz sükûnetle dinlemek ve öğrenmektir.

Görüyorsunuz ki hak ile vazife birbirlerinden hiç ayrılmadan, birbirlerini sıkı sıkı kucaklayan iki kardeş gibidirler.

Anlaşıyor ki vazife dediğimiz şey insanlara bir mecburiyet doğuruyor. İşte bu mecburiyeti herkes aynı suretle anlamaz ve ekseriya da insanın keyif ve arzusunu bağlayıcı bir şey olduğu için bile bile riayet etmek istemeyenler bulunur. Herkesi kendi hevesine bıraksak en mukaddes olan haklara bir tecavuz olur. Meselâ siz sokakta kimsenin tecavuzuna

uğramadan yürümek isterseniz bu sizin serbestî hakkınızdır. Fakat birisi de çıksa (ben de her hareketimde serbestim) deyip bastonunu sallayarak, etrafa çevirerek yörüse o zaman siz serbest yürüyüşünüzde devam edemezsiniz ve belki de o bastonların birinden incinirsiniz demek ki hakkı mutlak olarak kabul etmek doğru değildir. herkesin serbest yürümek hakkı aynı zamanda başkalarının da serbest yürümek hakkına hürmet etmek şartıyla bağlıdır.

Bir çok kimseler bu kaideyi bilseler de bir kişi bilmece yolda herkesi taciz eder ve sinirlendirir. İşte her şahsı böyle umumî bir kaideye

mecbur kılmak için (zor kullanmak) lâzımdır . Demek ki vazifeler de bir cebre, bir müeyyedeğe bağlıdır . Serbestinin manasını anlamayan yahut bilerek başkasının serbestii hareketine tecavuz eden hürmetsiz adam hemen menedilirse vazifeye bağlı duran zor işini görmüş demektir . Burada bir iki mesele bizi düşündürür Aceba vazifesini yapmayan adama zor kullanmak nasıl olacaktır .

Herkes istediği gibi bu cebri kullanabilir mi? Ozaman böyle bastununu sallayarak yolda herkesi taciz eden adamı bir tarafta biri yüzüne tokat vurarak, diğer tarafta elinden bastonunu alarak bir başka yerde de bir çok kimseler üzerine hücum edip döverek daha bir başka mahalde de belki öldürerek bu zorbalığı kullanmağa kalkışırılar . Şüphesiz ki bu da doğru değildir . Bir zararı bir tecavuzu ortadan kaldıracak derken ikinci bir zarar yapmamak lâzımdır . Adalet bunu ister; bunun için, yani hak, vazife ve zorun kullanmasında muvazene temin etmiş olmak için vahdeti, yani her yerde bir olması şartını kabul etmek lâzımdır .

Bir de hak ile vazifeyi muvazenede tutabilmek meselesi vardır . Bunu temin etmek için gerek hakkı almak, gerekse vazifeyi vermek usullerinde birlik vücade getirmek lâzımdır . Bunu da bir misalle izah edelim :

Bir adam sadaka vermezse kendisinin ihtiyaç dakikalarında bekleyeceği muaveneti kendinden uzaklaştırır; olur . Bir kimse başkasına iyilik etmezse kendisinin iyiliğe muhtaç olduğu zamanda da herkes

ondan elini çeker . Bunlar ahlâk sahasına giren birer vazifedir . Sadaka vermeyen insana kimse (niçin sadaka vermedin ?) demez . Fakat borç alan bir adam zamanı gelince ödemezse diğer bir ihtiyacında kendisine borç verecek adam bulamaz . Lâkin bu netice alacaklının hakkını temin etmiş olur mu ? olmaz Cemiyet alacaklının hakkını verdirmek vazifesini de üzerine aldığı için borçlunun rızası ile vermediğini zorla alır ve alacaklıya verir, bu suretle alacaklı hakkını almış olur . Fakat biri diğerini öldürürse veya ırzına geçerse insanlar arasında bir tesir husule getirir hem de emniyetsizlikleri doğurur işte, bu tecavuzlar para ile mal ile tazmin edilecek şeyler değildir .

Bu takdirde tecavuza uğrayanın duyduğu elem ve teessür gözde tutularak kabhaatlîde aynı elemi ve teessürü uyandıracak bir ceza vermek lâzımgelir ki bu suretle başkalarına da ibret dersi olsun . Bu izahtan da anlaşılıyor ki cemiyet kendini teşkil edenleri korumak, haksızlıklara karşı muhafaza etmek için müeyyedeler koyarken bir kaç kısma ayırır . Bir kısmına yapmayın(!) deyerek tavsiyede bulunur .

Bir kısmını zorla ve mal yahut para alıp alacaklıya vermek suretiyle tazmin yoluna gider . Bir kısmını da ceza korkusu altında buludurur .

İşte bu suretle insan tecavuzları ya ahlâk kaidelerinin ya medenî kanunların yahut ta ceza kanunlarının içine girerek sınıflanmış olur . Bundan sonra bu tecavuzları mene-

derki ikinci bir tecavuz yapılmaması için negibi yollardan gitmek lâzımgeldiğine dair bir takım hükümler konulur . Ve bunlar ayrı ayrı kaidelere tabi tutularak tatbik edilir ki hepsi birden Adliye teşkilâtını vücuda getirir bu teşkilâta yukarıda söylenilen hak ile vazifeyi muvazenede tutmaga yarar . Şimdiye kadar söylediklerimi hulâsa etmek lâzımgelirse şu üç noktada toplanır .

I — İnsanlar tabii ve mevzu bir takım haklara maliktir .

I I— Her hak karşılıklı vazifeler meydana getirir .

III — Herkese vazifelerini yaptırmak için zor kullanmağa ve bu işinde bir takım sui istimallere meydana vermemesi için hususî teşkilâta lüzum vardır .

IV — Hakla vazifeyi muvazenede tutabilmek için onu elde etmeği muayyen usullere tabi tutmak lâzımgelir .

CEZA, CEZA USULÜ MUHAKE-MELERİ VE TEŞKİLÂT KANUNLARININ LÜZUMU

Bilirizki her hareket bir aksi hareketi doğurur . Yapılan her suçta şüphesiz bir aksülamel meydana getirir . Cemiyet halinde yaşayan insanlar ayrı ayrı birer mevcudiyettirler . Bunların düşünceleri, görgüleri, terbiyeleri, sinirleri, hırsları ve yaptıkları iş birbirine uymaz . Bazan bu sebeble istemeksizin belki de tedbirsizlikle, bazan da fena maksadlı

insanların yaptığı gibi kötülüğü isteyerek suç işlerler . Yapılan suç yalnız bir şahsa karşı ise o kimsenin yahut cemiyete karşı olmuş ise heyeti içtimaiyenin o suçtan teessür duymaması bir sarsıntı his etmemesi kabil değildir . Suç yapmak bir bakıma göre de cemiyetin esayışı ve intizamı için yapılan kanunlara itaatsizlik, hürmetsizlik etmek demektir . Bu gibi şahıslar cezasız bırakılırsa kanunun muhafaza edilmediğinden milletin suçlara tatbik edilmek üzere koyduğu cezaların verilmemiş olmasından ötürü herkes içinden bir teessür duyar . Görülüyorki suçlar bu suretle umumî bir aksülamel de vücade getirir . Bu sebeble bir görünüşe göre yalnız bir şahsı alâkadâr eden suç aynı zamanda bütün cemiyete karşı işlenmiş demektir . Bunun için yalnız suçluyu zararlı görüp (o hakkını istemedikten sonra size ne oluyor) deyerek hukuku umumiyenin müdahalesini fuzulî addetmek doğru değildir . Ortada suçtan zarar gören bir mutazarrır olmasa bile heyeti içtimaiyenin müşterek ruhunda hasıl olan bu tecessür, bu zararı izale etmek, meydana gelecek olan itimatsızlıkları, emniyetsizlikleri kaldırmak için buna sebebiyet vermiş olan şahsa karşı müteakıl cebhe almak lâzımgelir .

Tecavuza uğrayan bir kimsenin mukabelesi şahıstan şahsa göre değişir . Bazısı tecavuzu kendi kuvvetiyle iade eder . Bazıları da (Allahından bulsun) deyerek geçer, bir kısmı ise zararının ödenmesini, intikamının alınmasını cemiyete havale

eder . Bu üç suretle tecavuzu iade etmekten en doğru olanı sonuncusudur . Çünkü : Bir kimse tecavuzu kendi kuvvetiyle iadeye kalkar ise ikinci bir suç işlemiş olur . Sükût eder giderse suçu haber vermek vazifesini yapmamış olacağı gibi kanunun harekete geçmesine de mani olmuş olur . Bu suretle ahkâmı kanuniyeyi tatile sevkeder . Halbuki kanunun fena görerek ceza verdiği her suç mutlaka kendisine ait cezayı bulmalı, suçlu kanunun demirden pençesi, müsamaha bilmez eli altında kıvrınmalı, cezasını çekmelidir . Böyle olursa kanundan beklenen gaye elde edilmiş olur .

Ferdleri doğrudan doğruya alâkadar etmeyen, cemiyetin umumuna birden yapılan suçlar vardır . Meselâ sahte para çıkarmak gibi . Bu suçları yapanlar muayyen bir şahsı zararlı etmiş değillerdir . Fakat bütün devletin malî itibarını düşürecek, haripte ve dahilde parasının sürümünü azaltacak bir harekette bulunmuş olurlar .

Böyle cemiyetin umumuna karşı yapılan suçlardan dolayı bu işle meşgul olacak hususî bir teşkilâta lüzum vardır . İşte Adliye teşkilâtına bu suretle ihtiyaç görülür .

Hulasa cemiyetin hayatını korumak için bir ceza kanununa, bu kanunu tatbik için ne gibi yollardan yürüneceğini gösteren bir ceza muhakemeleri usulü kanununa ve bu usulleri tatbik etmek için de bir teşkilât kanununa lüzum vardır .

Bugün konferansımı burada nihayetleddiriyorum . Gelecek hafta

Maksim gorki

[SERSERİFER]

MOFVO

Büyük Hikâye :

B. S.

Malva

Deniz gülüyordu :

Rüzgârın sıcak ve hafif esintileriyle titreyor; güneşi, göz kamaştırıcı bir şekilde aksettiren hafif karışıklarla örtülüyor ve o, gümüş kaplı bin bir dudağıyla mavi göğe gülüyordu .

Denizle gök arasındaki sonsuz boşlukta, kumlu burunun sık kıyılarına, birbiri ardınca koşan dalgacıkların, kulağı sağır edici, şen sesi uğuldayordu . Bu gürültü ve denizin binlerce akislerle arttırdığı güneşin parlaklığı ardısız arasız canlı bir kıvançla birbirini karşılamaktaydı .

Gök parlamaktan memnundu; deniz, onun her yere üstün ışığını yankulatmaktan haz duyuyordu .

Rüzgâr; denizin kuvvetli, saten göksünü okşıyor, göneş şualarıyla ısıtıyor ve o, bu sıcak neva-zişlerden yorgun, derin derin içini çekiyordu . Kızgın havayı tebehhuratının tuzlu kokusuyla kaplamıştı .

Adliye teşkilâtımızın ne olduğunu söyleyerek asıl mevzuumuza gireceğim .

Baha Soysal

Heveskâr Sahifesi

Çalışkan okullu yavrularımızın okuma ve yazma heveslerini artırmak üzere bu sayıdan itibaren bir heveskâr sahifesi açıyoruz . Ülkülü yavrularımızın yazacakları küçük kıtada manzum ve mensur parçalar burada seve seve neşrolunacaktır .

Bu münasebetle evelce mecmuamıza gelmiş olan yazıları aşağıda aynen dercediyoruz .

Tipi başlıyor

Tan ağarırken ortalığa bir sessizlik çöktü . Kudret, arzın beyaz yorganını erkenden örttü . Biraz sonra, ey rüzgâr, korkunç korkunç uğuldarsın..

Beyaz kardan melekleri köşeciklere toplarsın . O fakir, o titriyen

kimsesizleri ağlatan sensin inim inim inletem, cır cır bağırtan; yeter, yeter!.. Yeter artık, bıktık senin elinden . Kâinatın aydınlanması için yardım eden o beyaz pamuklara rahat vermedin, uyutmadın!

Bir sağa, bir sola, karları durmadan savurdun!..

(+) 2 İnayet Gürbüz

Yeşil dalgalar' sarı kumlara yamanyıyor; mağrur tepelerinin beyaz köpüklerini saçıyor ve bu köpükler kumlar üzerinde tatlı bir şırıltıyla eritiverdi .

Dar ve uzun dil, kıyıdan denize devrilmiş koca bir kuleyi andırmakdaydı; ince ucu, güneşe gülen suyun sonsuz inzivasına gömülmüştü; oturağı, ardında toprağı gizleyen, sıcak bir sisle kaplı uzaklarda kayboluyordu .

Meltem, oralardan, üstü boş saf denizle, berrak mavi semanın arasında, adeta küfürler savurur gibi, ağır, ne olduğu anlaşılmaz bir koku sürükleyordu .

Burunun, yer yer balık pulları serptilmiş kumluguna - yere düşmüş gölgeleri örümcek ağlarını andıran - balık ağları serili ağaç

kazıklar çakılmıştı . Bir kaç büyük ve bir küçük balıkçı kayığı kayaların üstünde sıralıydı . Ve sahile saldıran dalgalarda adeta onlara kol uzatır kendine çağırır bir hâl vardı . Kumluğun bir köşesinde; çengel, kürek, halkalanmış ip, sepet ve varillerden mürekkep balıkçı malzemesi, karmakarışık yatıyordu . Bunların arasında sökül kütükleri ve kamış örgülerden kurulmuş fakir bir kulube yükselmekte idi . Kapının önünde, ağacı bogumlu bir tırmığın ucuna, tabanları yukarıda bir çifi keçe çizme asılmıştı . Ve bütün bu kargaşalığın üstünde yüksek bir direkte kırmızı bir bez parçası dalgalanıyordu .

— Bitmedi —

Akşam

Güneş boyun buküp indi göklerden.
Dağlardan süzüldü düştü karanlık
Kamaştı güneşin gözleri; derken
Kızardı, morardı karşı ormanlık.

* *
Tepeden kayarak bir kaval sesi
Kayalara çarpıp özde yankular.
Canlanır gönülde akşam neş'esi,
Kuşların sesiyle çınlarken kırlar .

* *
iner, iner sisler ince tül gibi,
Rüzgâr ovalarda söylerken şarkı.
Ölçülmez gecenin sabahtan farkı
Kurulup gelirken bir Hergül gibi .

* *
Sanki öyle sessiz nereye akacak
Esmerleşip giden gümüş şerit çay ?
Az sonra yıldızlar gökten bakacak
Işıklar saçarken yer yüzüne ay .

* *
Artık sarp dağları gölgeler örttü .
Gecenin çarşafı sardı Denizi ..
Akşamın koyunda sessizlik örttü;
Ne Vapor düdüğü ne, Gemi izi !..

* *
Sahilde periler koşuyorlar
Zavallı Nilüfer, yorğun uyuyor .
Kuyuya bağlanmış küçük kayıklar
Uyumuş .. uyumuş .. Neler sayıklar !
Niğde Orta okulundan 88
Şeref

Ata Türkün seçimi

Dün akşam saat onda gürlledi topun sesi,
Kıvanç ile kaynaştı Ulusumun hepisi.
İnledi bütün dağlar, söylediler bir şarkı;
Uyandırdı top sesi uyuyan bütün halkı ..

* *
Bir ihtiyar ninecik bu işten telaşlandı,
Heyecandan, kimbilir, zavallı nevar sandı.
O zaman ona işte küçük odası dardı
Bir dakika durmadı, sokaklara fırladı.

* *
Komşulara koşarak « ne var » ? diye
bağırdı;
Komşusu pencereden ona şöyle çağırdı :
« Cümur başkan seçimi, anladın mı
ninem ;
« ATATÜRK seçileydi, böyle istiyor içim!.. »

* *
İhtiyar nine şimdi sevinçle gülüyordu;
Bu sözü o çok doğru, çok haklı buluyordu.
ATATÜRK o hemen reyini sunuyordu,
Diyordu ki : « Her zaman, her an başta
yaşasın ... »

Niğde Ortaokulu S III de
192 Abdülkadir
Pehlivan

il Diyarında bir G E C E

Bu gece hiç bir vakit bulunmayacak gece :
Yıldızlar ay reyisle dolaşsınlar serbesçe .
Ne bulut var, ne yel var, gökler durğun-
mu, durğun ..
Gurbet kuşu şu gönlüm böyle şeye pek vurgun

* *
Ay, batıya doğruya meyilini artırmış;
Ne ses var ne hışırtı, bir sessizliktir
sarmış ..
Sessizliği parçalıyor yalnız bir kaval sesi;
Ninnileyip uyutmuş, çoluk çocuk herkesi.

* *
Gönlümüzle baş başa dertli dertli ağlaştık,
Biz ki göğünçlük çeken ikicik arkadaşlık.
Dertleştik, gönülleştik, sonunda sabah oldu
Bu kimsesiz kuşların içi göz yaşı doldu .
Niğde Orta okulu Sınıf 3 de
43 Etem

Abone :

Yıllık : (100) Kuruştur .

Altı aylık : (60) «

Tanesi « 10 » Kuruştur.